

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת וארא
כח טבת
מברכים חודש שבט
שנת תשפ"ג לפ"ק
שנה 4, גליון 9
(96)

ארויסגעזעהן דורך אונזות היכל הקודש הרמב"ם

זיין פרייליך, און אז דו וועסט זיין טרויעריג וועל איך אויך זיין פרייליך אז דו ביסט מער גישט קעניג, ווייל איינער וואס קען זיך גישט דערהאלטן קען גישט זיין קעניג, אבער אויב דו וועסט זיך יא דערהאלטן און בלייבן פרייליך, וועל איך גאר שטארק פרייליך זיין.

מיט דעם שורה קען מען זיך שוין זייער מחיה זיין. דער רבי זאגט דא פאר יעדן איד, דו גייסט ווערן קעניג, דו גייסט מצליח זיין, דו גייסט זיין אן ערליכער איד און אנקומען צו די העכסטע מדריגות, זאלסט אבער וויסן איינמאל וועסטו ווערן אויס קעניג, דו גייסט אראפפאלן רחמנא לצלן, זאלסטו געדענקן צו בלייבן ווייטער פרייליך, אז דו וועסט זיין פרייליך וועל איך אויך זיין פרייליך, און אז דו וועסט זיין טרויעריג וועל איך אויך זיין פרייליך אז דו ביסט מער גישט קעניג, ווייל אזא איינער קען גישט אנקומען צו גרויסע מדריגות און ווערן א גרויסער צדיק.

'פארן וואס ווערסטו צעבראכן ווען דו פאלסט אראפ?' דו מיינסט אז צדיקים האבן גישט שווערע ביטערע נסיונות? דו מיינסט אז זיי האבן גישט קיין נפילות? דער פסוק זאגט (משלי כד, טו): "כי שבע יפול צדיק - וקם", ווען דער צדיק פאלט אראפ שטארקט ער זיך, ער שטעלט זיך צוריק אויף, ווידער דער רשע - פירט דער פסוק אויס (שם): "ורשעים יפלו ברעה" - בלייבט ליגן אויף דער ערד; דער רבי בעט זיך צו דיר, דו גייסט האבן א נפילה, בלייב אבער פרייליך, קוק גישט אויף צוריק, אויף וואס איז געווען, קוק אויף פאראויס.

האט דער בן מלך אפגינעמען די מלוכה זייער שארף. און ער האט זיך גימאכט שרי מלוכה. און האט גיהאט דוכסים און שרים און חיל. און דער בן מלך איז גיווען א חכם, און ער האט זייער ליב גיהאט חכמה. און סע איז ביי איהם גיווען גרויסע חכמים. און ווער סע איז צו איהם גיקומען מיט עפעס א חכמה, איז ער ביי איהם זייער חשוב גיווען. און ער פלעגט זיי גיבן גרויס כבוד און עשירות פאר דער חכמה. וואס אימליכער האט גיוואלט האט ער איהם גיגיבן. איינער האט גיוואלט געלט, האט ער אים גיגיבן געלט. איינער האט גיוואלט כבוד, האט ער איהם גיגיבן כבוד. אלץ פאר דער חכמה. און מהמת סע איז ביי איהם זייער חשוב גיווען חכמה. האבן זיי זיך אלע גינעמען צו חכמה, און די נאנצע מדינה האט עויסק גיווען אין חכמות. ווארן דער האט גיוואלט געלט. כדי ער זאל נעמען געלט דערפאר. און דער האט גיוואלט השיבות און כבוד. און מהמת זיי האבן אלע עויסק גיווען נאר אין חכמות איבער דעם האבן זיי דארט אין דער מדינה פארגעסן תכסיכי מלחמה (כלומר

שבת קודש פרשת מי תבוא לאומאן, שנת תשפ"ב ב לפקט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א אנגעהויבן א גייע מעשה אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', די לעצטע מעשה, מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

דער הייליגער רבי הייבט אן די מעשה:
איך וועל אייך דערציילן. ווי אזוי מע איז אמאל פרייליך גיווען.
מעשה אמאל איז גיהאט א מלך, דער מלך האט גיהאט א בן יחיד, האט דער מלך גיוואלט אפגיבן די מלוכה זיין זון גחניו (דהיינו פאר זיין לעבן) האט ער גימאכט א גרויסקן באל.

א באל איז א 'סעודה' אין אידיש. [עס איז דא אידישע ווערטער וואס מען ניצט שוין גישט צוטאגס, מען זאגט עס בלשון הקודש. היינט ניצט מען אין אידיש דאס ווארט 'באל' ווען מען כאפט א קלאפ אין קאפ...]

און ווען דער מלך מאכט א באל איז בודאי זייער פרייליך. בפרט היינט, וואס ער האט אפגיבן די מלוכה זיין זון פאם לעבן. איז א וודאי גיווען זייער א גרויסע שמחה. און סע איז דארט גיווען אויף דעם באל אלע שרי מלוכה. און אלע דוכסים און אלע שררות. און מע איז זייער פרייליך גיווען אויף דעם באל. און די מדינה האט אויך הנאה גיהאט פון דעם וואס דער מלך גיט אפ די מלוכה זיין זון פאם לעבן. ווארן סע איז איין גרויסער כבוד דעם מלך. און סע איז דארט זייער א שמחה גיווען. און סע איז דארט גיווען אלערליי זאכן פון שמחה. קאפעלייעס אין קאמערייעס און דעסט גלייכן, און אלדינג וואס סע ניצט נאר צו שמחה, איז אלץ דארט גיווען אויף דעם באל.

אז זיי זענען שוין זייער פרייליך גיווארן, האט זיך דער מלך אויף גישטעלט, און האט גיזאנט צום זון, באשר איך בין א שטערן זעהער, זע איך אז דו וועסט אמאל אראפ פון דער מלוכה, כגן זאלסטו זעהן אז דו זאלסט ניט האבן קיין עזבנות (דהיינו קיין טרויעריקייט) אז דו וועסט אראפ פון דער מלוכה, נאר דו זאלסט פרייליך זיין. און אז דו וועסט פרייליך זיין וועל איך אויך פרייליך זיין, אפילו אז דו וועסט האבן עזבנות, וועל איך אויך פרייליך זיין, וואס דו ביסט קיין מלך ניט, ווארן דו קערסט זיך קיין מלך ניט צו זיין, ווארן דו ביסט זיך ניט פרייליך. (כלומר אז דו ביסט אזוי איין מענטש וואס דו קאנסט דיך ניט דערהאלטן אז דו זאלסט תמיד פרייליך זיין אפילו אז דו גייסט אראפ פון דער מלוכה, קערסטו ניט זיין קיין מלך) לושמיר אז דו וועסט פרייליך זיין, וועל איך משינה פרייליך זיין.

'לושמיר' - מיינט לויט'ן היינטיגן אידיש 'אבער'.
דו גייסט האבן א נפילה...

דער קעניג האט געזאגט פאר זיין זון, איך זע אז איינמאל וועסטו ווערן אויס קעניג, בעט איך דיר דו זאלסט גישט ווערן טרויעריג; אז דו וועסט זיין פרייליך וועל איך אויך

אייבערשטער העלפט און מען געוואונט די מלחמה.

דער רבי געבט אונז אן עצה ווי אזוי צו פירן דעם מלחמה מיט'ן יצר הרע; ווען דו דערמאנסט זיך וואו דו האלסט אויף דער וועלט און וואס עס גייט אריבער אויף דיר, געב א קרעכץ, געב א זיפץ צום אייבערשטן, זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אויף דער וועלט, ווען וועל איך שוין תשובה טון?" און אז דו ביסט ווייטער אריין געפאלן אין אפיקורסת געב נאכאמאל א קרעכץ און א זיפץ צום אייבערשטן, זאג נאכאמאל פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אויף דער וועלט, ווען וועל איך שוין תשובה טון?" און אז דו פאלסט ווייטער אראפ, דו האסט זיך גישט געהיטן די אויגן, דו האסט ווייטער געקוקט עבירות רחמנא לצלן, שריי נאכאמאל צום אייבערשטן: "רבנו של עולם וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אויף דער וועלט, ווען וועל איך שוין תשובה טון?" מען טאר גישט ווערן אנטוישט אז מען פאלט נאכאמאל און נאכאמאל, ווייל אזוי גייט דער מלחמה אהין און צוריק.

עס זאל דיר פאסן זיך אויפצוהייבן

אפילו דער מענטש האלט עס גישט אויס, 'וואס הייסט? עס פאסט גישט אז איך בין נאכאמאל אראפגעפאלן...' דערהאלט זיך! ווייל אזוי גייט עס, עס זאל דיר פאסן זיך נאכאמאל אויפצוהייבן, דאס איז דער מלחמה, אז דער מענטש זאל טראכטן 'איך בין שוין נאכאמאל אראפגעפאלן, איך האב נאכאמאל פוגם געווען, איך לאז שוין אפ, עס פאסט מיר גישט איך זאל דאס דורכגיין, און דער אייבערשטער וויל 'עס זאל דיר זא פאסן זיך אויפצוהייבן, געב א קרעכץ צום אייבערשטן, געב א זיפץ צום אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אויף דער וועלט, ווען וועל איך שוין תשובה טון?" "רבנו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד", דאס האט אונז דער רבי אויסגעלערנט, און דאס איז די גאנצע ברסלב'ער חסידות, מחזק זיין דעם מענטש ער זאל נאכאמאל צוריק גיין צום אייבערשטן און זיך נאכאמאל מחזק זיין.

איר זענט באהאפטן און נאנט צום אייבערשטן

די וואך איז דא א מורא'דיגע רש"י (דברים כט, ג), וואס איז זייער מעורר און מחזק א מענטש: רש"י זאגט: אינעם טאג וואס משה רבינו האט איבער געגעבן דעם ספר תורה פאר די בני לוי, זענען אלע אידן געקומען צו משה רבינו און געזאגט: "משה רבינו, מיר זענען אויף געשטאנען ביים בארג סיני, און מיר האבן אויך מקבל געווען די תורה, פארוואס געבסטו די תורה נאר פאר דיין שבט, די בני לוי?" האט משה רבינו זיך זייער געפריידט און געזאגט: "היום הזה גהיית לעם, היינט זע איך שאתם דבקים וחפצים במקום, איר זענט באהאפטן און נאנט צום

ווי אזוי א מלחמה צו פירן) ווארן ווי האבן אלע עוסק גיווען נאר אין חכמות. ביז דער קלענצטער פון דער מדינה. אזי גיווען דער גרעסטער חכם אין איין אנדערע מדינה. און די חכמים פון דער מדינה זענען גיווען זייער ווילד גרויסע חכמים. ומחמת די חכמות, זענען די חכמים פון דער מדינה אריין גיפאלן אין אפיקורסות אריין. און האבן דעם בן מלך אויך אריין גיצויגן אין אפיקורסות אריין. לויטער דעם פראסטן עולם האט דאס ניט גישאט, זיי זענען ניט אריין גיפאלן אין דעם אפיקורסות אריין. ווארן סע גיווען א גרויס טיפקייט אין זייער חכמה פון די חכמים. האט דער פראסטער עולם ניט גיקאנט אריין גיין אין זייערע חכמות. איבער דעם האט עס זיי ניט גישאט. נאר די חכמים און דער בן מלך זענען אפיקורסים גיווארן.

פשוט'ע מענטשן

דער רבי דערציילט אז אלע מענטשן פון דעם מדינה זענען געבעד אריין געפאלן אין אפיקורסת רחמנא לצלן, אויסער די פשוט'ע מענטשן, ווייל ווילאנג א מענטש לעבט מיט תמימות, ער איז גישט קיין חכם און אן אויבער חכם, וועט ער בלייבן ביים אייבערשטן, און ווי מער א מענטש הייבט אן גיין זיין שכל, ער הייבט אן צו וועלן אלעס פארשטיין וכו' קען ער חס ושלום אינגאנצן אוועק פאלן השם ישמרנו.

און דער בן מלך מחמת סע איז אין איהם גיווען טוב, ווארן ער איז גיבוירן גיווארן מיט טוב.

דער בן מלך אפילו ער איז אויך אריין געפאלן אין די אפיקורסת האט ער אבער געהאט א אידישע נשמה, וואס דאס האט אים געצויגן צו גוטס.

און ער האט גיהאט גוטע מדות.

א מענטש וואס פירט זיך מיט גוטע מדות שלעפט דאס אים צוריק ער זאל זיין גוט.

פלעגט ער זיך צו דערמאנען אלע מאל, וואו בין איך אין דער וועלט. וואס טוה איך. און פלעגט זייער א גרויסן קרעכץ טאן, און פלעגט זייער זיפן דרויף. ער פלעגט זיך דערמאנען, וואס טייטש איך זאל פארגיין אין אוינע זאכן, וואס טוט זיך מיט מיר, וואו בין איך אין דער וועלט, און פלעגט זייער זיפן. לויטער תיבה ווי פאלד ער האט אנגיהויבן צו ניצן מיט זיין שכל, איז ווידער ביי איהם שטארק גיווארן די חכמות פון אפיקורסות. און אזוי איז גיווען כמה פעמים, וואס ער פלעגט זיך אליין צו דערמאנען וואו איז ער אין דער וועלט, וואס טוט ער וכו' כנ"ל. און פלעגט קרעכץ און זיפן. נאר תיבה ווי ער האט אנגיהויבן צו ניצן מיט דעם שכל, איז ביי איהם ווידער שטארק גיווארן דאס אפיקורסות כנ"ל.

א מלחמה אהין און צוריק

דער רבי האט גישט אויסגעפירט דעם חלק מעשה, דא הייבט זיך אן א גייע חלק מעשה, רבי נתן שרייבט (ביים ענדע פון די מעשה): "דעם אויספיר פון דעם בן מלך וואס די מעשה האט זיך דערפון אנגעהויבן, דאס האט ער גישט דערציילט, און ער האט געזאגט ער וועט דאס שוין גישט דערציילן, און מען וועט דאס שוין גישט הערן ביז משיח וועט קומען במהרה בימינו אמן".

וואס זעמען מיר ארויס פון דעם שטיקל סיפורי מעשיות? דער רבי לערנט אונז דא, א מענטש איז אויף דער וועלט אין א מלחמה מיט'ן יצר הרע, דער מענטש מאכט אפ ביי זיך 'איך גיי ווערן אן ערליכער איד', און דער יצר הרע שלעפט אים צוריק צו אפיקורסת און נארישקייטן, דער מלחמה גייט אהין און צוריק נאכאמאל און נאכאמאל, ביז דער

אייבערשטן". לכאורה איז דאס זייער שווער צו פארשטיין, די אידן האבן דאך זיך נישט אויסגעטון פון די וועלט און געטון עפעס גרויסע עבודות, זיי האבן פשוט געזאגט אפאר ווערטער צו משה רבינו מיט טענות, איז פארוואס קומט זיך זיי צוליב דעם צו פארדינען דעם גרויסן טיטל פון: 'דבקים וחפצים במקום'?

נאר, דאס האט דער אייבערשטער ליב, א איד וואס קוקט אויס ווי אזוי ער קוקט אויס, ער פאלט געבעד אראפ וואו ער פאלט אראפ, און דאך שטארקט ער זיך און קומט צום אייבערשטן מיט א טענה, ער בעט זיך צום אייבערשטן: "פארוואס זענען דא צדיקים און אידן בין אינדרויסן, פארוואס בין אידן ווייט פון די קדושה?" "הייליגער באשעפער איד וויל אידן זיין א צדיק", "הייליגער באשעפער איד וויל אידן האבן א ריינעם מח", "הייליגער באשעפער איד וויל אידן האבן ריינע אויגן", "הייליגער באשעפער איד וויל אידן אויפשייטן אינדערפרי צו ליינען קריאת שמע אין צייט אזוי ווי אלע ערליכע אידן", אזא מענטש איז באהאפטן און נאנט צום אייבערשטן, דער אייבערשטער פריידט זיך זייער צו זען ווי שטארק ער וויל זיך צוריק קערן צו אים.

מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה

דער ראש ישיבה שליט"א איז אריין אין א שמועס פון ראש השנה; מיר גרייטן זיך יעצט צו גיין צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, אידן ווייסן נישט פונקטליך ווער פון דא עס פלאנט צו גיין און ווער עס טראכט נישט צו גיין, מוז מען רעדן פון דאס גרויסקייט פון זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה. דער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר; כי כל עגון שלי הוא רק ראש השנה", מיינ גאנצע זאך איז ראש השנה און עס איז מיר א וואונדער פארוואס מיינע מענטשן וואס גלייבן אין מיר, זאלן נישט רעדן צו אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה, "וזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד", דער רבי האט געהייסן מען זאל מאכן א כרוז, אז אלע זאלן קומען צו זיין ראש השנה. נאך האט דער רבי געזאגט: "ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א גאנץ יאר".

[איינער האט מיר געכטן ביים באטע געזאגט, אז דער פרעזידענט פון רוסלאנד האט היי יאר געמאכט דעם גרעסטן 'כרוז'... פון ווען ער איז אריין אין מלחמה מיט אוקריינא איז נישט דא קיין מענטש וואס זאל נישט רעדן פון רבי'נס ראש השנה, אפילו דער פארשטיפטער מענטש וואס האט נאכנישט געוואוסט אז עס איז דא אזא זאך פון ראש השנה אין אומאן איז אויך געוואויר געווארן דערפון,

די גאנצע גייסע דריידט זיך ארום אומאן, 'מען פארט יא קיין אומאן, 'מען פארט נישט קיין אומאן, מענטשן זעען איין אז עס זענען דא מענטשן וואס קוקן נישט אויף קיין באמבעס און אויף גארנישט, אלעס אבי צו זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה].

בעט א תפלת שוא...

א אינגערמאן האט מיר דערציילט א שיינע מעשה, אז ער האט געכאפט א שמועס מיט איינעם פון זיין משפחה, בתוך הדברים פרעגט ער יענעם: "קומסט קיין אומאן?" [אז דער רבי האט געהייסן יעדן פון אנשי שלומינו רעדן צו אנדערע מענטשן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, דארף דאס דאך יעדער איינער טון, איינער קען רעדן צו די גאנצע וועלט און איינער קען כאטש רעדן צו זיין חבר און גוטע פריינד], ענטפערט יענער: "גיין", זאגט אים דער אינגערמאן: "בעט כאטש דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זוכה זיין צו קומען קיין אומאן", ענטפערט יענער: "עס איז א תפילת שוא, אידן קען נישט קומען קיין אומאן!..." זאגט אים דער אינגערמאן: "בעט דעם אייבערשטן א תפלת שוא!..."

די משנה זאגט (ברכות נד.) אויב מען דאווענט ווען מען ווארט שוין א קינד עס זאל ווערן א אינגל איז דאס א תפלת שוא, בפשטות מיינט דאס אז מען זאל נישט בעטן דערויף, איז אבער דא א אנדערע פשט דערויף, אז דאס איז טאקע א 'תפילת שוא' אבער מען קען נאכאלץ בעטן דעם אייבערשטן דערויף, (זע אינעם קונטרס 'עצתו אמונה', פרשת ויחא, שנת תשפ"ב לפרט קסו, א לענגערן שמועס איבער דעם נושא).

זאגט אים דער אינגערמאן: "זאג יעדן טאג צום אייבערשטן: 'הייליגער באשעפער העלף אידן זאל וועלן קומען קיין אומאן, און אידן זאל קומען קיין אומאן', אפאר טעג שפעטער טרעפן זיי זיך נאכאמאל, זאגט יענער: "זאלסט וויסן, אידן האב געמאכט א טיקעט צו קומען קיין אומאן!" אידן דערציילט עס מען זאל זען אז מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס מען טוט אויף מיט איין ווארט חיזוק פאר א מענטש, אויך איז עס חיזוק אויף בעטן דעם אייבערשטן.

אידן לאזן זיך נישט בעטן דעם אייבערשטן...

אפילו אויב דיין ווייב האט דיר קלאר געזאגט, "אויב דו פארסט קיין אומאן קומט א גוט", האט דער אייבערשטער נאך גענוג וועגן דורך צו העלפן קענען קומען קיין אומאן, בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג: "הייליגער באשעפער העלף מיר אידן זאל זוכה זיין צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה", דיין ווייב ווייסט נישט וואס דו בעטסט דעם אייבערשטן, א תלמידה האט מיר דערציילט אנפאנג יאר, איר מאמע וויל איר נאכנישט קיין פלה מאכן, די מאמע ווייסט אבער אז תפלה העלפט האט זי געזאגט פאר איר טאכטער: "אידן לאזן זיך נישט בעטן דעם אייבערשטן דו זאלסט א פלה ווערן", פרעגט זי מיר א שאלה אויב זי מעג יא

בעטן דעם אייבערשטן דערויף, איך האב איר געענטפערט זי זאל ווייטער בעטן דעם אייבערשטן דערויף, די מאמע דארף נישט וויסן אז זי בעט, תפלה איז א זאך וואס קיינער דארף נישט הערן, מען בעט שטילערהייט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל א פלה ווערן", און יעצט איז זי א פלה...

מיט תפלה והתבודדות קען מען גאר אסאך פועל'ן, זייט איך בין מקורב געווארן צום רבי'ן בעט איך דעם אייבערשטן אז נישט גאר איך זאל קומען קיין אומאן, גאר מיין גאנצע משפחה און מיין ווייב'ס משפחה - אלע זאלן קומען צום רבי'ן. [ברוך השם איך זע יעדע שטיק צייט נאך משפחה ווערן מקורב צום רבי'ן; קיין אומאן דארף מען זיך ארויסשטעלן צו קומען איז דאס נאך שווער פאר זיי, אבער שטילערהייט זענען זיי זיך אלע מחיה מיט די חיזוק פון רבי'ן, נישט בלויז מיט'ן 'הערן' די שיעורים, גאר זיי 'לעבן' מיט די שיעורים, אז עס איז איין וואך נישט דא קיין שיעור פאר די פרויען רופן זיי שוין בעטן אז זיי ווארטן דערויף בכליון עינים].

מען קען נישט וויסן וואס טוט זיך אפ אין א מענטש, איינעם האט די ווייב געסטראשעט, איינעם האט דער טאטע געסטראשעט און איינעם האט דער שווער געסטראשעט, "אויב פארסטו קיין אומאן..." קענסט אבער געבן א גרויסע קרעכץ און א גרויסע זיפץ, און בעטן דעם אייבערשטן, אפילו עס קוקט אויס צו זיין א תפלת שוא'.

דאס איז 'ברסלב'ער חסידות; געב נאך א קרעכץ צום אייבערשטן, געב נאך א זיפץ צום אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן, "רבוננו של עולם איך דארף א שידוך", "רבוננו של עולם איך דארף שלום בית", "רבוננו של עולם איך וויל האבן קינדער", "רבוננו של עולם איך וויל אויך זיין אן ערליכער איד", "רבוננו של עולם איך וויל גיין צום רבי'ן אויף ראש השנה", טראכט נישט: נע, די אלע שיינע זאכן זענען נישט געמאכט פאר מיר, איך וועל זיכער נישט אנקומען דערצו, - גיין! מאך איין תפלה און נאך א תפלה און נאך א תפלה, דער אייבערשטער וועט דיר זיכער העלפן אז דו וועסט אנקומען צו אלעס וואס דו דארפסט.

זיבן וואסערן, זיבן נסיעות

איך האב אויסגערעכנט אז היי יאר וועלן מיר גיין זיבן נסיעות אנצוקומען צום רבי'ן, די ערשטע נסיעה - פון שטוב צום לופטפעלד, (2) פון אמעריקע קיין ווארשע, (3) פון ווארשע קיין רישא, (4) פון רישא וועט זיין א באס וואס גייט טראגן קיין ליזענסק, (5) פון ליזענסק וועט זיין א באס וואס גייט טראגן קיין פשעמישל, צום באן סטאנציע, (6) פון פשעמישל וועט מען פארן מיט'ן באן קיין וויניצע, (7) און פון וויניצע וועט זיין א באס וואס גייט טראגן קיין אומאן. זעט אויס אז אנצוקומען צו זיין ראש השנה אין אומאן - דארף מען אריבערגיין זיבן וואסערן, זיבן נסיעות, אזוי ווי

דער רבי דערציילט די מעשה פונעם בערגער ועני (סיפורי מעשיות מעשה י) אז די בת קיסר האט יעדן איינעם געזאגט: "די זיבן וואסערן זענען נאכנישט אויף דיר אריבער, קען נישט דער שידוך"; דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין אזוי ווי די זיבן וואסערן וואס זענען אריבער בקדושה מיט'ן בערגר, און נישט ווי די זיבן וואסערן וואס זענען אריבער מיט'ן רוצח.

פארוואס האט דער ראש ישיבה געטוישט...

איינער האט מיר געפרעגט, וואס איז פשט אז דער ראש ישיבה האט געטוישט דעם שניט פון די דרשות איבער דאס גרויסקייט פון פארן קיין אומאן, אמאל פלעגט דער ראש ישיבה זאגן אז עס לוינט זיך צו קומען קיין אומאן ווייל 'וואס טוט דען נישט א מענטש ווען עס ווארט אים א משפט? ער וועט אלעס פארקויפן אבי צו טרעפן דעם בעסטן לוייער, דעם בעסטן שופט ארויסצוגיין זכאי בדין, וואס טוט דען נישט א מענטש ווען ער דארף א רפואה? ער וואלט אלעס פארקויפט צו האבן געלט צו צאלן דעם גרעסטן דאקטער; אזוי איז מיט ראש השנה, מען גייט אונז אלע משפט'ן, מען גייט אונז משפט'ן מי יחיה, מי ימות, איז דער רבי דער גרעסטער און בעסטער לוייער און דאקטער - מיר זאלן זוכה זיין צו א גוט יאר, דערפאר פארן מיר קיין אומאן אויף ראש השנה! און היינט איז דער ראש ישיבה עס מסביר אינגאנצן אנדערש, אז 'עס לוינט זיך צו קומען קיין אומאן אז די נשמה זאל האבן מנוחה אויבן אין הימל ווען מען וועט אנוועק גיין פון די וועלט! וואס איז פשט פונעם טוישן די דרשות צו גייע ווערטער פון די נשמה...

זאג איך אים: דער רבי האט געהייסן קומען קיין אומאן אן קיין פארוואס און אן קיין פארווען, אן קיין משל און אן קיין נמשל, יעדער איינער מוז קומען קיין אומאן, איך פרוביר פשוט עס גרינגער צו מאכן מיט'ן זאגן אז עס לוינט זיך ווייל מען גייט פארדינען דערפון אויף די וועלט, מען גייט האבן א יאר מיט געלט, קינדער און נחת; אבער דאס יאר האט מיר איינער געשריבן א בריוו אז ער איז געקומען פאר'יאר קיין אומאן מיט מסירות נפש און מיט דעם איז אים געווען אזוי שווער ברוחניות ובגשמיות, ער איז אריבער א שווערע יאר, האב איך אנגעהויבן זאגן אנדערש, קום כאטש קיין אומאן וועגן דיין נשמה, באלד וועט מען אנוועק גיין פון די וועלט און דיין אומאן וועט דיר גאר שטארק צוניץ קומען דארט. און אז דאס וועט אויך נישט ארבעטן, וועל איך דארפן נעמען א דריטע משל... דער עיקר איז: 'קום', ווייל דער רבי האט געהייסן קומען אפילו מען פארשטייט נישט פארוואס.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, און מען זאל פועל'ן אלעס גוטס, אמן.